

Sygnatura akt: V GC 2667/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 22 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. N. (1) i B. N. (1)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powodów A. N. (1) i B. N. (1) kwotę 11 325,98 zł (jedenaście tysięcy trzysta dwadzieścia pięć 98/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od 14 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 2667/19

UZASADNIENIE

Powodowie A. N. (1) i B. N. (1) prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c. A. N., B. N. pozwem z dnia 9 października 2019r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwoty 11.325,98 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 14 lutego 2019r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwany zawarł z powodami umowę sprzedaży, na podstawie której kupił od powodów towary szczegółowo określone w fakturze VAT nr (...) z dnia 6 lutego 2019r. Towary te zostały odebrane przez pozwanego w całości. Pozwany nigdy nie zgłaszał żadnych uwag ani zastrzeżeń co do wykonania zobowiązania przez powodów. Wbrew obowiązkowi pozwany nie uregulował należności na wskazany w fakturze rachunek bankowy, a wezwanie do zapłaty pozostawił bez odpowiedzi.

Do pozwu załączono fakturę VAT i wezwanie do zapłaty.

W dniu 15 października 2019r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 5608/19 zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty stracił moc w wyniku wniesienia przez pozwanego w ustawowym terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty. Sprzeciw został wniesiony co do całości nakazu. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedwczesności powództwa, brak wymagalności wierzytelności powoda. Dodatkowo pozwany podniósł, że zgłaszał powodowi reklamacje jakościowe towaru nabytego od powodów i uzyskał zapewnienie o obniżeniu ceny wadliwego towaru, co jednak nie nastąpiło. Ponadto pozwany wskazał, że z uwagi na przeterminowanie zobowiązania jego kontrahentów i powstałe z tego tytułu zatory płatnicze wystąpił do powoda o przedłużenie terminu płatności wskazanego na fakturze oraz o rozłożenie należności na raty, a powód wyraził na to zgodę. Na podniesione okoliczności pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań stron.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powodów podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Zaprzeczył aby pozwany zgłaszał reklamacje jakościowe zakupionego towaru. Powodowie nie składali zapewnienia o obniżeniu ceny. Pozwany nie wystąpił o przedłużenie terminu płatności, czy rozłożenie płatności na raty. Podniesiony w sprzeciwie zarzut przedwczesności powództwa jest bezzasadny o pozbawiony jakichkolwiek podstaw.

Żądanie pozwu i wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentów, z zeznań świadków oraz stron. W uzasadnieniu pisma wskazano, że powód wielokrotnie podejmował próby wyjaśnienia przyczyn nieuregulowania należności. Powód wysłał wezwanie do zapłaty obejmujące należność z dwóch faktur, jednakże pozew został wniesiony zgodnie z aktualnym saldem stron. Wszystkie próby pozasądowego rozwiązania sporu zostały przez pozwanego zignorowane. Zarzut pozwanego dotyczący załączenia do pozwu niepodpisanej faktury jest bezzasadny albowiem przepisy rozporządzenia w sprawie wystawiania faktur VAT nie wymagają podpisywania faktur ani przez wystawcę ani przez odbiorcę. Do pisma załączono odpis dokumentu WZ.

Pozwany nie ustosunkował się do pisma pełnomocnika powoda wbrew zobowiązaniu Sądu.

Na rozprawie w dniu 23 stycznia 2019r. powód cofnął częściowo pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 500 zł, uiszczonej przez pozwanego po wytoczeniu powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 lutego 2019r. powodowie wystawili wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży wymienionych w niej części za łączną kwotę 11.325,98 zł, płatną przelewem do dnia 13 lutego 2019r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 6.02.2019r. (k. 9 akt)

W dniu 30 kwietnia 2019r. powodowie wezwali pozwanego do zapłaty należności w kwocie 11.325,98 zł pod rygorem skierowania sprawy do postępowania sądowego, powołując się na fakturę VAT nr (...)/2019z wygenerowanym WZ.

Dowód: wezwanie do zapłaty nr (...) z dnia 30.04.2019r. (k. 10 akt)

z potwierdzeniem nadania i odbioru w dniu 6.05.2019r. (k. 11-12 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów.

Sąd pominął dowód z zeznań stron na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. albowiem strony nie stawiły się na rozprawę, pomimo prawidłowego wezwania do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z ich zeznań.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art. 535 kodeksu cywilnego).

Postępowanie dowodowe potwierdziło zawarcie i wykonanie umowy, na podstawie której powodowie wystawili przedmiotową fakturę. Pozwany nie wykazał, aby zakupione towary posiadały jakiegokolwiek wady, co w oparciu o art. 6

k.c. powinien był uczynić. Zgodnie z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powodowie zaprzeczyli aby pozwany składał jakiegokolwiek reklamacje. Pozwany nie przeczył natomiast, że towar otrzymał zgodnie z wystawioną i doręczoną mu fakturą VAT. Należy więc uznać, za udowodnione, że powodowie spełnili obowiązki wynikające z umowy sprzedaży, a pozwany towar odebrał.

Obowiązkiem pozwanego była zapłata ceny za zakupiony towar. Podniesione przez pozwanego okoliczności braku zapłaty z powodu zatorów płatniczych jego kontrahentów nie mają wpływu na wykonanie umowy łączącej go z powodami. Powództwo podlegało więc uwzględnieniu.

Pozwany nie dochował terminu płatności wynikającego z faktury VAT na podstawie której dokonał zakupu. Uwzględnieniu podlegało więc żądanie powodów zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wymagalności faktury.

Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. z dnia 10 maja 2016r. Dz.U. z 2016r. poz.684) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Przesłanką naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie jest popadnięcie dłużnika w stan opóźnienia. Przepis ten reguluje zasady naliczania odsetek za opóźnienie w stosunku do zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, w których termin zapłaty oznaczono w umowie. Podstawy do naliczania odsetek za opóźnienie należy doszukiwać się w treści art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c., zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążono nimi w całości przegrywającego spór pozwanego.

Na koszty, których zwrot należy się powodowi od pozwanego złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 750 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 900 zł w oparciu o § 2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1800) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś